

[Guldberg.]

lejligheder til relativt lave huslejer, som måtte have en forhøjelse. Derfor valgte vi den nævnte fremgangsmåde. Vi er vel nok alle, tror jeg, blevet lidt overrasket over, at det viste sig, at så stor en del af ejendommene fra før år 1900 blev bragt frem til vurdering. Vi har altså knap sparet så meget, som vi havde håbet. Til gengæld kan vi sige, at når det viser sig, der i denne gruppe var en hel del, der blev vurderet lavere end den allerede eksisterende leje, viser det måske lidt om, at vor formodning alligevel ikke var så helt forkert.

De forhold, der her er tale om, må klares på den måde, som der er givet udtryk for i betænkningen: vi må først og fremmest have justeret vurderingsresultaterne, inden vi kan give os til at sige, hvad der er galt eller mindre galt. Det næste er naturligvis, som der også udtrykkelig er gjort opmærksom på, det problem, om der kan blive tale om urimelige lejer — og det har man jo midlerne imod, sådan som det er påpeget fra flertallets side.

Ud over dette vil jeg gerne på mit partis vegne udtrykke tilfredshed med, at vi har fået klaret og helt klart fastslået det problem, der har været rejst vedrørende depositum og forudbetalt leje. Det er somme tider ting, der bliver blandet sammen og derfor kan give anledning til misforståelser. Vi er alle enige om, at man naturligvis ikke over reglerne for depositum rent faktisk skal komme til at lægge en større byrde på lejerne end den, der i forvejen følger af selve huslejereguleringen.

Jeg vil gerne med hensyn til spørgsmålet om regulering efter pristal sige, at jeg for mit vedkommende meget gerne på alle de områder, hvor vi møder det, vil være med til at fjerne de reguleringsbestemmelser for priser og andre ydelser, der er knyttet til det lønregulerende pristal, der som bekendt ikke er noget, jeg har noget til overs for i dets nuværende form. Jeg mener, at det er meget vigtigt og meget værdifuldt, at vi på områder, hvor det som her betyder noget, får fjernet sådanne reguleringsbestemmelser, for ellers får vi simpelt hen — og det var vi efter min mening godt på vej til med den lovgivning, vi havde — koblet både lønninger og priser sammen i et eller andet indekstal; så skal det hele gå

efter det, så skal vi regulere lønningerne efter priserne og priserne efter lønningerne. Det er klart, at et sådant system kunne vi ikke have. Der rejser sig selvfølgelig et formelt problem, fordi man har nogle kontrakter med pristalsreguleringer i, kontrakter, der er afsluttet — og formentlig lovligt afsluttet — og gyldige.

Det er da klart, at man kan anvende andre reguleringsbestemmelser end netop pristallet, og der har under drøftelserne i udvalget været lidt tvivl, om man med de bestemmelser, vi havde udformet, havde afskåret sig fra at anvende andre reguleringsformer. Det har ikke været vor mening, og jeg mener heller ikke, det var tilfældet efter den oprindelige formulering. Men jeg er tilfreds med, at vi har fået præciseret nu ved denne tilføjelse til § 11, hvorledes sagen ligger.

Endvidere er vi tilfredse med — og vil gerne takke de øvrige forligspartier for — at vi kunne enes om en praktisk løsning af tofamilieshusenes stilling. Det er klart, at der her er et enkelt punkt, hvor vi, hvis man holdt sig meget strengt til teksten i boligforliget og bestemt ville fastholde en bindingsordning, måtte bøje os for det, og så skulle vi heller ikke have angrebet det. Men som det forholder sig med disse tofamilieshuse, hvor det drejer sig om forholdet mellem ejerens egen leje og den, han bliver ansat til, er dette her en praktisk og fornuftig ting, og det er vi derfor særdeles tilfredse med at man kunne enes om.

Jeg vil gerne komme med en enkelt bemærkning om noget, som ikke direkte er omtalt i betænkningen, men som vi har været inde på nogle gange under forhandlingerne i udvalget. Vi har adskillige gange, også her i sidste omgang, modtaget henvendelser både fra enkelte personer og fra grupper og organisationer — også fra administrationen i øvrigt — som har peget på, at man følte sig meget trykket af, at hele den samlede lovgivning om såvel husleje-forhøjelser som boligstøtte, og hvad der endnu måtte være tilbage, skulle træde i kraft pr. 1. april. Vi har alle været enig om — og vist ingen mere end, nej, vi skal ikke give karakterer for dette — vi har alle været enig om, at når vi havde vor aftale derom, og når vi havde måttet